

1886-09-12

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Eline Lange
Johan Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 56

DOKUMENTINDHOLD

Eline Lange fortæller nyt om bekendte hjemmefra og spørger ind til Agnete Skovgaards helbred.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 56

d. 12 Sept. 1886.

Min egen elskede lille Pige!

Nu er Klokken snart 1, saa skal Du jo have Din Mælk, gid den maa smage Dig godt og styrke Dig!

Og saa skal vi have den lille kjære Gudstjeneste i Fællesskab! Næste Søndag haaber jeg vi har Petrine Margrete med. Jonathan, som har været til Skydning paa Amager, passede at komme hjem saa tidligt, at han idag kan være med, men Ingrid er idag i Ledøje; de 3 smaa er hjemme og gamle Karoline skal nok passe at møde. – Det var yndigt at høre om, hvordan I havde stillet Billederne af alle Eders nærmeste op omkring Eder; - vi sidde her i Dagligstuen, Du ved nok, hvordan vi plejer, Fader sad ved Bordenden paa Faermoers Stol, og jeg i Sofahjørnet ved Siden af ham, de andre rundt omkring; Solen skinnede og det gjør den ogsaa idag og det

-2-

store Vindue, som er fuldt af grønt og udsprungne Blomster (især Velota) staaer aabent, det har næppe været lukket nogen Dag, siden I reiste. –

Nu er det bleven Eftermiddag. Vi vare igjen idag ganske uforstyrrede, medens vi sang Psalmerne. Siden kom Balslevs fra Sorø for at høre til Dig og nu have vi drukket Kaffe i Haven, udenfor Faders Vindue, hvor Ingrid og jeg et Par Gange have siddet og syet i denne gode varme Tid; idag er det for resten lidt kjøligere og friskere i Haven, da der endelig i forrige Uge faldt lidt Regn efter en lang tør Tid. Iaftes, eller det var da Kl. 4, (for vi havde spist tidlig til Middag, da Faer skulde sin Tur til Fladekroen,) gik Ingrid og jeg nogle Ærinder i Byen og derefter ud paa Østerbro. Først til Frk. Bech, som jeg omsider traf hjemme; Du kan tro jeg var glad ved det, det var rigtignok noget af det hyggeligste, jeg har truffen paa at se hende sidde i den dejlige, hyggelige Bolig, fuld af Malerier og skønne Ting; den herlige Ælm saa jeg ogsaa og man aner jo ikke den skønne Plets Tilværelse; - saa var vi henne i Rosenvænget med Brevene; vi traf Fru M. paa Vejen og fulgtes med hende.

-3-

Maanen kiggede ind ad det lille Vindue og en Vindruegren kiggede ogsaa

ind i Stuen; i Vinduet stod en Urtepotte fuld af lange Græsblade og midt i det svævede en Edderkop; hvis det ikke var malerisk, saa ved jeg ikke, hvad der skal kaldes saadan! Hun viste mig "Onkel Schouws" Skrivebord, som var bleven poleret, blankere end et Speil, det var rigtignok et Pragtstykke! ! – Hvad synes Du! veed Du, hvordan Faer og jeg bar os ad? Faer læste uden videre sans façon Dit Brev til Katrine; jeg skammede ham naturligtvis ud, hvortil han svarede: det var virkelig umuligt at lade være; og saa gjorde jeg ligesaadan. Saa fik vi da at vide at Du havde været inde ved Vinduet, hvortil jeg ønsker Dig til Lykke! var Du frygtelig træt efter den Tur? fortæl mig lidt mere om Dig selv, er Du oppe paa en bestemt Tid paa Dagen? begynder Du at kunne spise selv? sover Du fremdeles godt om Natten? Og |er| Maven fremdeles saa udmærket, som for nogen Tid siden? og især, har Du faaet Lov til at vadske Dig? Holstein var her forleden Dag i anledning af en Ubetydelighed, saa fik jeg da hilst ham fra Eder og saa siger jeg: men en Ting er der, som jeg ikke kan begribe, hun

-4-

har endnu ikke faaet Lov til at vadske sig. " "Nej, det gjør |kan| jeg s'gu heller ikke! men det maa være paa Kroppen." - Der har dog vist Signor Enrique skaffet Dig en Plage, som havde kunnet været undvaaren. Jeg var ogsaa iaftes oppe hos Skrædder Clausen for at tale om Axels Confirmationstøj. Da jeg vilde gaa, begyndte hans Kone at spørge til Dig: jo Tak! Nu gaaer det dog fremad! farvel! – Nej, saadan vilde hun ikke lade sig spise af, hun tog et godt Tag i min Arm og spurgte om vi havde faaet Brev fra Dig selv? om I blev borte i Vinter? at det havde været en stræng Tid, ogsaa for Din Mand! o.s.v. – og saa endte hun med: ja min Mand har saa tit sagt, jeg holder saa meget af den unge Frøken." Var det ikke rørende! – En Dag var han umaadelig henrykt, fordi han havde hørt hos "Generalpostdirektør Nørgaard at Skovgaard en en "Stadsmand*;" det var Jonathan, der fik den Meddelelse. – Thora havde en stor Fornøjelse igaar. Hun var til en Musikfest til Minde om Kuhlau (hans Hundredaarsdag) hos Hornemann. Der blev spillet og sunget mange af K's Compositioner og drukket Chocolate og Vin og holdt Taler. Alexander, Christiane og Benedicte vare ogsaa med; og saa var der jo mange af Spillekammeraterne, som hun kjendte. Den rare lille Fr. Bach var dog ikke med, hun er syg af Nervøsitet i høj Grad. –

|*det Udtryk havde Nørgaard vel næppe brugt, men det havde nu Clausen faaet ud af hans Omdømme.|

|Varm Hilsen fra Tante [?], som var her nu, vi skal i Forsthaven m. hende i Morgen.

Da hun forleden havde siddet og seet paa Kornerups Billede, som hun syntes saa godt om pegede jeg paa Joakim og sagde: og der er Skovgaard! –

"Aa, han er ogsaa [?Søht!]" udbrød hun.

[Hils nu Din egen Frøken Bech og din kjære Mand! God Fremgang ønskes Dig inderligt af Moder.]

[illegible][illegible]